

התובעים:

1. חוסין תאופיק ת.ז. 055843775
 2. סאמר חוסין, ת.ז. 024576619
 3. מונא תאופיק עבדאלפתאח (קטינה)
- תובעת 3 באמצעות הוריה התובעים 1,2
שלושתם מכפר כאוכב
כולם ע"י ב"כ עוה"ד פאטמה אלעגיו ו/או
חסן ג'בארין ו/או סוהאד בשארה ו/או
עאדל בדיר ו/או סאסון זהר ו/או נור
אלעטאונה ו/או נביל דקואר
מעדאלה - המרכז המשפטי לזכויות
המיעוט הערבי בישראל. ת"ד 510 שפרעם
מ. 20200
טל: 04-9501610; נייד: 050-9072729
פקס: 04-9503140

-נגד-

הנתבעים:

1. אליהו בן פליקס בלחסאן, ת.ז. 022713713
מרח' אשחר 15/1, כרמיאל
 2. אליהו בן משה ויגדור, ת.ז. 022891634
לוטם
 3. משטרת ישראל
- באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (אזרחי)
רח' פלי"ם 15 א קרית הממשלה חיפה
ת.ד. 550 מיקוד 31004
טל': 04-8633888; פקס: 04-8634011

מהות התביעה: נזק גוף

סכום התביעה: עד גבול סמכות בית המשפט

כתב תביעה

הצדדים

1. התובע מס' 1 (להלן: "התובע"), הינו יליד 1959, תושב הכפר כאוכב, יהא מיוצג בתביעה זו ע"י ב"כ הנ"ל, ומענו לצורך המצאת כתבי בי – דין יהא במשרד של ב"כ הנ"ל.
2. התובעת מס' 2 (להלן: "התובעת") הינה אשת התובע. התובעת מס' 3 (להלן: "הבת"), הינה בתם של התובעים 1 ו- 2, ילידת 1997. התובעות 2 ו- 3 יהיו אף הן מיוצגות ע"י ב"כ כמפורט בכותרת.
3. נתבעים מס' 1 ו- 2 היו בתקופה הרלוונטית לעובדות כתב התביעה שוטרים במשטרת ישראל, אשר שירתו בתחנת המשטרה משגב, ופעלו בכפרם של התובעים.
4. נתבעת מס' 3 משטרת ישראל, אשר, בכל הזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה, הייתה אחראית על פעולותיהם של הנתבעים מס' 1 ו- 2, וזאת מכוח אחריות ישירה ושילוחית במרקם יחסיה כמעסיקתם של הנתבעים 1 ו-2, אשר פעלו באירוע נשוא ומושא תובענה זו בשליחותה ומטעמה.

העובדות נשוא התביעה

5. הנתבעים 1-2, בזמנים הרלוונטיים לתביעה, תקפו את התובעים שלא כדין וגרמו להם נזקים (להלן: "אירוע התקיפה") כמפורט בתביעה זו.
6. בתאריך 3.8.00, בשעה 23:00 או בסמוך לכך, ישבו התובעים 1 ו- 2, ברכבם במטע זיתים בסמוך לכפר כאוכב, כאשר התובעת יושבת במושב הנהג, התובע במושב הנוסע ושני ילדיהם של בני הזוג, כולל התובעת 3, ישנו במושב האחורי של הרכב..
7. למקום, הגיע גייפ משטרת ובו הנתבעים 1 ו- 2. הנתבע 1 ניגש לתובע וביקשו למסור לו תעודת זהות. התובע השיב כי התעודה אינו ברשותו.
8. בין הנתבעים 1 ו- 2 לבין התובע החלו חילופי דברים ובשלב מסוים תקף נתבע 1 את התובע בכך שהכה אותו באמצעות פנס על ידו של התובע וכן נענע את הרכב ודחף אותו בחוזקה, כך שילדי התובעים 1 ו- 2 התעוררו והחלו לבכות.
9. נתבעים 1 ו- 2 תפסו את התובע בראשו משערותיו הוציאו אותו בכח מהרכב ובהמשך כבל נתבע 1 את התובע באזיקים והודיע לו שהוא עצור. הנתבעים 1 ו- 2 הטילו את התובע על הקרקע ובעודו כבול בעטו בו בכל חלקי גופו ובעיקר ברגליו, בצלעותיו ומשכו אותו בשערו.

10. לאחר מכן לקח נתבע 1 את התובע לגייף המשטרתי, היכה אותו באגרופו שפגע בפניו ובשיניו.

11. בסמוך לכך, תקף נתבע 1 את התובעת בכך, שבעודה משוחחת בטלפון הסלולארי עם קרובת משפחה במטרה לאתר את תעודת זהות של התובע 1, הכה הנתבע 1 את התובעת על ידה באמצעות הפנס שבידו דבר אשר גרם לה כאבים עזים בידה וגרם להפלת הטלפון הסלולארי מידה.

12. במעשיהם האמורים לעיל, תקפו נתבעים 1 ו-2 בצוותא חדא את התובע וגרמו לו לחבלה של ממש בנסיבות מחמירות.

13. במעשיו האמורים לעיל, תקף נתבע 1 את התובעת וגרם לה לנזקי גוף.

14. כתוצאה מאירוע התקיפה נגרמו לשלושת התובעים נזקים בעקבותיהם נזקקו לטיפול רפואי, עזרה והוצאות כפי שיפורט בהמשך.

15. זאת ועוד, הנתבעים 1 ו-2 האשימו את התובע 1 בנהיגה בשכרות, תוך פגיעה בשמו הטוב ובכבודו של התובע.

16. הנתבעים 1 ו-2 במעשיהם אף הביאו לשלילה מינהלית של רישונו של התובע 1 לתקופה של 30 ימים, ללא הצדקה שבדין אף שהוא כלל לא נהג ברכב בעת האירוע.

17. כנגד הנתבעים 1 ו-2 הוגש ביום 1.5.2002 כתב אישום לבית משפט השלום בעכו, במסגרת ת.פ. 1919/02, אשר ייחס לנתבעים 1 ו-2 עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 380 + 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977, (להלן: "חוק העונשין"), ותקיפה סתם כנגד הנתבע 1 בלבד - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

העתק כתב האישום בת.פ. 1919/02, מצ"ב כנספח א'.

18. ביום 19.4.07 הרשיע בית משפט השלום בעכו, את הנתבעים 1 ו-2 בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

העתק הכרעת הדין בת.פ. 1919/02 מיום 19.4.07, מצ"ב כנספח ב'.

תקיפה:

19. התובעים יטענו כי מהנסיבות העובדתיות וכפי שעולה מהכרעת הדין נספח ו' לעיל, התנהגותם האגרסיבית והברוטאלית של הנתבעים 1 ו-2 כלפי התובעים, תקיפתם ללא הצדקה תוך השפלתם ופגיעה בכבודם, מהווה תקיפה כמשמעותה של העוולה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], תשכ"ח – 1968 (להלן: "פקודת הנזיקין").

הפרת חובה חקוקה:

20. התובעים יטענו כי הנזקים אשר נגרמו להם, נגרמו כתוצאה מכך שהנתבעים הפרו חובות חקוקות שהיו מוטלות עליהם על פי חיקוקים שונים, לרבות פקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971.

21. בנוסף, הפרו הנתבעים את הוראות החוק הבאות:

21.1	סעיף 2 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.
21.2	סעיף 380 יחד עם סעיף 382(ב) לחוק העונשין – תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות.
21.3	סעיף 379 לחוק העונשין – תקיפה.
21.4	סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע.

22. התובעים יטענו כי נפגעו ע"י הנתבעים 1 ו-2, וכי הנתבעים 1-3 חייבים לפצותם בעד נזקיהם אשר נגרמו להם בשל הפרת החובות החקוקות לפי כל דין.

23. התובעים יטענו כי הנתבעים לא קיימו את החובות המוטלות עליהם על פי דין, חובות אשר נועדו לטובתם של התובעים ולהגנתם.

24. התובעים יטענו כי הפרות החיקוקים שנעשתה כלפיהם, גרמו להם נזק, שהוא מסוגו ומטבעו, הגופני, הנפשי והכלכלי, של הנזק אותו התכוונו החיקוקים כולם ו/או חלקם למנוע.

כליאת שווא:

25. נתבעים 1 ו-2 שללו את חירותו של התובע שלילה מוחלטת שלא כדין בטרם, במהלך ואחרי התקיפה.

לשון הרע:

26. במעשי התקיפה הפרו הנתבעים את חוק איסור לשון הרע ע"י כך שהביאו לפירסום מעשי התקיפה תוך האשמת התובע בשכרות דבר שגרם להשפלתו של התובע בעיני הבריות ו/או עשה אותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם.

פגיעה בזכות חוקתית:

27. עוד יוסיפו התובעים ויטענו כי במעשיהם ו/או במחדליהם, הפרו הנתבעים 1 – 3 את זכויותיהם החוקתיות של התובעים. הזכויות החוקתיות שהופרו כאן הן זכויות האדם המוכרות הן מכוח הפסיקה והן מכוח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו בשל הפגיעה בשלמות גופם ו/או בכבודם ו/או בחירותם ו/או בשל כישלונם לשמור על שלמות גופם ו/או כבודם ו/או חירותם, דבר המהווה גרם עוולה חוקתית המקנה לתובעים זכות עצמאית לפסיקת פיצויים מכח עוולה זו לצד הפיצויים הנזיקים הטהורים.

28. התובעים יטענו כי הנתבעת 3 ו/או שלוחיה לרבות הנתבעים 1 ו- 2 הפרו את החובה החקוקה משלא מילאו אחר חובתם החוקתית והבסיסית לשמור, לאכוף, לקיים ולכבד זכויות התובעים לחיים, לשלמות הגוף, לכבוד ולחירות. חובה זו יוצרת חובת זהירות חוקתית כלפי התובעים.

29. תקיפתם הברוטאלית של הנתבעים 1 ו- 2, שהינם שוטרים האמונים על ביטחונם האישי של תושבי המדינה, את התובעים, אזרחי המדינה תוך ניצול תפקידם והכח והשררה שבו לרעה מהווה אף פגיעה בזכותם של התובעים לכבוד ולשוויון שיש להתייחס אליה בחומרה.

30. מעשיהם של הנתבעים ו/או מעשיה ומחדליה של הנתבעת 3, האמונים על ביטחונם האישי של תושבי המדינה והאמורים לסמל את מערכת החוק והצדק במדינה, מכרסמים בעקרון שלטון החוק ובזכויות האדם הבסיסיות של כל אדם באשר הוא אדם.

31. נסיבות המקרה, מובילות לצורך בפסיקת פיצויים עונשיים אשר יבטאו ויסמלו את סלידתן הן של הרשויות והן של החברה ממעשיהם ו/או מחדליהם של הנתבעים, ואשר ירתיעו את הנתבעים ואת שכמותכם מלשוב ולרמוס את זכויותיהם של תושבי המדינה ויחנכו אותם לשמור על ולכבוד את זכויות האדם של הזולת.

32. התובעים יטענו כי נתבעת מס' 3 (להלן: "המדינה"), אחראית באחריות שילוחית בגין המעשים ו/או המחדלים של הנתבעים 1 ו-2 בהיותם, באותה עת, שלוחיה ו/או עובדיה ו/או פעלו מטעמה.

33. כמו כן, יטענו התובעים כי המדינה אחראית באחריות ישירה לנזקים אשר נגרמו לתובעים מהפעולות האלימות שנקטו שלוחיה בהיותם תחת מרותה ופיקוחה.

34. לחילופין, ומבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל, יוסיפו התובעים ויטענו כי אירוע התקיפה אירע בגין רשלנותה הבלעדית ו/או המכרעת של הנתבעת 3 ו/או חוסר זהירותה ו/או פזיזותה, בין בעצמה באופן ישיר ובין באופן שילוחי ע"י עובדיה ו/או שלוחיה ו/או מנהליה ו/או עושי דברה ומי מטעמה ואשר התבטאו, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

34.1 לא הכשירה את הנתבעים 1 ו-2 לשימוש נכון וחוקי בכח והשררה שבתפקידם ולמניעת ניצולו לרעה;

34.2 לא הכשירה את הנתבעים 1 ו-2 ביחס לחובותיהם כלפי בני המיעוט הערבי ולא הטמיעה בהם כי בני מיעוט אלה זכאים ליחס שווה לכלל האזרחים וכי על הנתבעים לכבד ולשמור את זכויותיהם כמו כל אזרח אחר;

34.3 נתנה הוראות עמומות ו/או לא מובנות ו/או לא סבירות ו/או בלתי חוקיות לנתבעים 1 ו-2 להשתמש בכוח לא סביר;

34.4 לא הקפידה שנתבעים 1 ו-2, שעה שהם מבצעים תפקידם, לא ינהגו בניגוד להוראות השימוש בכוח;

34.5 לא הדריכה את הנתבעים 1 ו-2 ו/או לא הדריכה אותם מספיק לגבי ביצוע עבודתם כשומרי חוק ולא כבריונים ועבריינים שלא מציינים להוראות החוק ועוברים עבירות פליליות;

34.6 לא הציבה פקחים או מנהלים שיהיו אחראים על ביצוע עבודתם של נתבעים 1 ו-2;

34.7 לא דאגו לפקח על אופן ביצוע עבודתם של נתבעים 1 ו-2 מעת לעת ו/או לא דאגו לבדיקות שגרתיות של עבודתם;

34.8 לא עשתה די כדי להימנע, ככל האפשר, מפגיעות בגוף ובנפש של האזרחים לרבות התובעים;

34.9 לא קבעה מדיניות ברורה לטיפול במקרים כגון המקרה עסקינן;

- 34.10 העסיקה שוטרים בדרגים שונים שאינם מיומנים ו/או אינם אחראים ו/או אינם שקולים ו/או בלתי ממושמעים ו/או אלימים ו/או תוקפניים ו/או רשלנים ו/או פזיזים ;
- 34.11 לא הקפידה להציב נהלים והוראות נוקשות באשר לחריגת הנתבעים מסמכותם ;
- 34.12 התנהגה שלא בדרך סבירה ונאותה ומקצועית ומקום שרשות סבירה וזהירה לא הייתה נוהגת בנסיבות המקרה ;
- 34.13 התנהגה בחוסר אחריות וללא סבירות וזהירות בנסיבות העניין ;
- 34.14 ככל גוף שלטוני, צריכה הייתה לצפות, ששימוש או אי שימוש רשלני בכוחותיה עלול לגרום נזק.

35. התובעים יוסיפו ויטענו כי הנתבעת 3 לא עשתה את שבכל יכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את אירוע התקיפה ונזקיו, ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על אנשים המסורים לאחריותה וכי נטל ההוכחה מוטל על הנתבעים להוכיח את ההפך.

36. התובעים יטענו כי אינם יודעים וכי אין באפשרותם לדעת מה היו הנסיבות הממשיות אשר גרמו לתקיפה ואשר הביאו לידי הנזק שנגרם וכי הנזק נגרם ע"י "דבר מסוכן" שהתבטא בין היתר בפנס ובאזיקים אשר היו ברשות הנתבעים 1 ו-2 לרבות נשק קר וחם וכן ע"י נכסים בשטח, ובנסיבות שלנתבעים 1-3 הייתה שליטה מלאה עליהם וכי אירוע התקיפה מתיישב יותר עם המסקנה כי הנתבעים 1-3 לא נקטו בזהירות סבירה מאשר עם המסקנה ההפוכה.

הטיפול הרפואי:

37. מתחנת המשטרה, וכעבור יותר מארבע שעות לאחר אירוע התקיפה, הועבר התובע 1 לבית החולים הגליל המערבי בנהרייה, כאשר הוא סובל מכאבים עזים, חבלות קשות ברוב חלקי גופו, לרבות שיניו וצלעותיו.

38. שם, בבית החולים, נבדק התובע, עבר צילומים ואובחנו אצלו שבירה של שיניים עליונות קדמיות ורגישות מקומית למישוש בחזה כתוצאה מחבלה שהתגלתה כשבר בצלע מס' 9 בצד השמאלי של בית החזה.

39. בתום הבדיקה והטיפול בבית החולים שוחרר התובע לביתו עם המלצות להמשך טיפול אנלגטי, ביקור והמשך טיפול אצל רופא שיניים ומנוחה. יודגש כי המלצות אלו ניתנו בטרם התגלה השבר בצלע מס' 9 בחזה השמאלי.

40. לאחר התקיפה המשיך התובע לקבל טיפול רפואי, בין היתר, אצל רופא שיניים, רופא אורתופד ורופא משפחה.

41. כתוצאה מהתקיפה נפגע כושר העבודה של התובע למשך חודש ימים.

העתק גיליון חדר מיון מיום 4.8.00, מצ"ב כנספח ג'.

העתק אישור מחלה מיום 6.8.00, מצ"ב כנספח ד'.

העתק אישור מחלה מיום 15.8.00, מצ"ב כנספח ה'.

העתק ממצאי מומחה רנטגן מיום 19.9.00, מצ"ב כנספח ו'.

42. אשר לתובעות 2 ו-3, אירוע התקיפה היה אירוע טראומטי ומשפיל בעבורן. בעקבות התקיפה החלה התובעת 3 לסבול מהתקפי חרדה, נדודי שינה ותחושת איום.

העתק דו"ח איבחון פסיכולוגי לתובעת 3 מיום 10.8.00, מצ"ב כנספח ז'.

43. כתוצאה ממעשיהם ו/או מחדליהם של הנתבעים נחבל התובע 1 בכל חלקי גופו כאמור לרבות שיניו וצלעותיו. התובע 1 סבל מכאבים, רגישות והגבלות ממשיות בתנועות הכתפיים, הידיים והזרועות ובמיוחד בצלעות.

44. כמו כן, בעקבות אירוע התקיפה, התובע היה שרוי במצב נפשי קשה, מצב אליו נקלע בשל ההשפעה הישירה מהדרך והאופן שאנשי מרות וחוק מנצלים את כוחותיהם ופוגעים שלא כדין בכבודו ובכבוד משפחתו הנרמס ובהיותו חסר אונים מול תוקפנותם של הנתבעים 1 ו-2, עובדות אשר הותירו אצלו צלקות נפשיות וטראומה קשה. כמו כן, עוצמת המכות אשר הוטחו בכל חלקי גופו של התובע לרבות בפניו וצלעותיו, גררו בצידם חרדות דבר אשר גרם להפרעות נוירולוגיות שהשפיעו על תפקודו היומיומי של התובע.

45. כתוצאה מאירוע התקיפה נזקקו התובעים לבדיקות וטיפולים רפואיים אינטנסיביים בקשר עם פגיעתם, במיוחד בתחום האורתופדי, נוירולוגי והפסיכיאטרי וזאת במסגרת מרפאות שונות ובאופן פרטי. התובעים חשו השפלה, צער ועוגמת נפש רבים בעקבות התקיפה והתעללות מצד הנתבעים.

46. כתוצאה מאירוע התקיפה ובשל חומרת פגיעותיו ומגבלותיו, נזקק התובע לעזרה מוגברת בתפקודו היומיומי ובכל פעולותיו היומיומיות והאישיות.

47. כתוצאה מאירוע התקיפה, התובעת 2 סבלה מכאבים עזים בידה ותובעת 3 אשר היתה בגיל שלוש שנים וחצי לערך סבלה מבעיות נפשיות כמתואר בדו"ח האיבחון הפסיכולוגי נספח ז' לעיל.

48. התובעים נזקקו לטיפולים רפואיים רבים הכרוכים בהוצאות כספיות רבות.

49. עובר לאירוע התקיפה היו התובעים בריאים בגופם ובנפשם ותוצאות אירוע התקיפה שיבשו את חייהם.

50. בעקבות התקיפה קוצרה תוחלת חייהם של התובעים.

51. התובע 1 יטען שבעקבות התקיפה נותרה אצלו נכות רפואית צמיתה בתחום האורטופדי והנפשי אך בשל העדר יכולת לממן חוות דעת רפואית בשל היותו במצוקה כלכלית מתבקש בית המשפט הנכבד לפטור את התובע מהמצאת חוות דעת לחילופין מתבקש בית המשפט הנכבד למנות מומחה מטעמו ולחילופי חילופין מתבקש בית המשפט הנכבד להאריך את המועד להמצאת חוות דעת רפואית מטעם התובע.

52. התובעת 3 תטען שבעקבות התקיפה נותרה אצלה נכות נפשית צמיתה בתחום הנפשי אך בשל העדר יכולת לממן חוות דעת רפואית בשל היותה קטינה ובשל המצוקה הכלכלית של הוריה, התובעים 1 ו-2, מתבקש בית המשפט הנכבד לפטור את התובעת 3 מהמצאת חוות דעת לחילופין מתבקש בית המשפט הנכבד למנות מומחה מטעמו ולחילופי חילופין מתבקש בית המשפט הנכבד להאריך את המועד להמצאת חוות דעת רפואית מטעם התובעת 3.

נזקי התובעים:

53. כתוצאה מהתאונה נגרמו לתובעים נזקים וכאלה יגרמו להם גם בעתיד.

54. לתובעים, ביחד ולחוד, נגרמו הנזקים המיוחדים המפורטים להלן:

א.	הפסד הכנסה	20,000 ש"ח
ב.	הוצאות	100,000 ש"ח
ג.	עזרה ו/או הטבה בעבר	20,000 ש"ח
ד.	פגיעה בשמו הטוב של התובע מס' 1	
	לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965	<u>250,000 ש"ח</u>
	סה"כ	390,000 ש"ח

55. בית המשפט הנכבד מתבקש להעריך את נזקיהם הכלליים של התובעים בראשי הנזק בגין, כאב וסבל; אובדן השתכרות בעבר ו/או לעתיד ו/או הפסד הכנסה בשנים אבודות; הוצאות רפואיות לעתיד; עזרה ו/או הטבה לעתיד; הוצאות לעתיד; פיצויים עונשיים וכל נזק אחר שיוכח במהלך המשפט.

56. התובעים יטענו כי על הנתבעים חלה החובה לפצותם בגין הנזקים הנ"ל וזאת עפ"י פקודת הניזקין ו/או עפ"י כל דין אחר.

57. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר ו/או לחילופין ו/או בהשלמה הכול לפי הקשר הדברים והדבקים.

58. אין בהעלאת טענה ו/או אזכור עובדה בכתב תביעה זה כדי להעביר את נטל ההוכחה אל התובעים מקום שנטל זה היה מוטל על הנתבעים אלמלא נטענה הטענה ו/או אוזכרה העובדה.

59. לבית משפט נכבד זה הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה זו, לאור מהות התביעה וזהות הצדדים.

אשר על כן, מתבקש כב' בית המשפט, לזמן את הנתבעים לדין, ולחייבם, ביחד ולחוד, לפצות את התובעים בגין הנזקים שנגרמו להם כמפורט לעיל ו/או כל נזק אחר שיוכח במהלך המשפט, לחייבם בהוצאות משפט זה ובשכ"ט עו"ד ומע"מ כחוק.

כן מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן לטובת התובעים, כל תרופה ו/או סעד ו/או ציווי לפי שיקול דעתו לשם עשיית צדק עימם.

פאטמה אלעג'ו, עו"ד

ב"כ התובעים